

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. dubna 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Trubáka a přísedících Petry Barochové a Mgr. Jany Vlčkové, takto:

Obžalovaný [REDACTED]
[REDACTED]

je vinen, že

1. v přesně nezjištěný den od 1. 10. 2019 do 13. 10. 2019 ve večerních hodinách v [REDACTED], ve výchovatelně [REDACTED] zneužil svého postavení vychovatele, když vzal mladistvou svěřenkyni [REDACTED] narozenou [REDACTED] 2003, kolem pasu, přitáhnul si ji k sobě a přiložil si její ruku na své přirození, poté, co se tomuto jednání vysmekla, ji nutil, aby si vzala jeho přirození do úst a provedla mu orální sex, jinak na ni oznámí vychovatele, že mu sahala mezi nohy, poškozená jeho žádosti nevyhověla,

2. v přesně nezjištěné době v týdnu od 14. 10. 2019 do 20. 10. 2019 v [REDACTED] během pobytu školy v přírodě, pořádaném shora uvedeným dětským domovem, na pokoji v prvním patře [REDACTED] zneužil svého postavení vychovatele, když osahával na přirození nezletilou svěřenkyni [REDACTED] narozenou [REDACTED] 2005, a v jednom případě jí zasunul prsty do vagíny,
dále dne 19. 10. 2019 přišel za ní na pokoj, stáhnul jí kalhotky, poté si z tepláků vytáhl svůj penis, který si nezletilá vzala do úst a provedla mu orální sex,
ačkoliv věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let,

3. v přesně nezjištěný den v týdnu od 14. 10. 2019 do 20. 10. 2019 v [REDACTED], během pobytu školy v přírodě, pořádaném shora uvedeným dětským domovem, na pokoji

v prvním patře [REDAKCE] zneužil svého postavení vychovatele a osahával na přirození mladistvou svěřenkyni [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] 2003, požadoval po ní vyhotovení jejích nahých fotografií, což odmítla,

4. v přesně nezjištěný den v týdnu od 14. 10. 2019 do 20. 10. 2019 v [REDAKCE] během pobytu školy v přírodě, pořádaném shora uvedeným dětským domovem, na pokoji v prvním patře [REDAKCE] zneužil svého postavení vychovatele a osahával na prsou nezletilou svěřenkyni [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] 2005, ačkoliv věděl, že se jedná o osobou mladší 15 let,

následně po ní požadoval vyhotovení jejích nahých fotografií a nezletilá mu pořídila na jeho mobilní telefon několik fotografií se zakrytými prsy,

příčemž [REDAKCE] a [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] vykonávají soudem nařízenou ústavní výchovu,

tedy

ad 2, 3, 4

jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti svěřenému jeho doзору, zneužívaje svého postavení,

ad 1, 3, 4

jiného přiměl, zneužívaje jeho bezbrannosti, k obnažování nebo jinému srovnatelnému chování, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu, čin spáchal na dítěti a na osobě ve výkonu ústavní výchovy,

čímž spáchal

ad 2, 3, 4

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

ad 1, 3, 4

zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, 2, 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se ukládá zákaz činnosti spočívající v zákazu práce s mládeží do věku 18 let v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu Samsung S9 SM-G960F, černé barvy, IMEI 358624092414239, včetně baterie se SIM kartou Vodafone CZ, včetně paměťové karty SD o velikosti 64 GB, včetně silikonového obalu.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný trestné jednání popřel. Konkrétně vypověděl, že k těm návštěvám před pobytem na horách skutečně došlo. Poškozená [REDAKCE] jej požádala, jestli se u něj může zastavit na služebně. Když za ním přišla, normálně se bavili, děti už spaly, dělal administrativu, seděli naproti sobě. Říkala, že se těší na hory atd. a mezitím mu oznámila, že se s [REDAKCE] vsadili, nechce říct o co, že se to na horách dozví. Pak mu prozradila, že se s [REDAKCE] vsadily, která jej dřív dostane, pousmál se nad tím. Pak se rozloučili, k ničemu nedošlo, nic není pravda. Ty návštěvy jsou vždy domluvené i s vychovatelkou, ta mu zavolá, jestli má čas, jestli má domluvenou schůzku atd. Ví o tom vychovatelka, která chovanku pouští. [REDAKCE] tam byla asi 20 minut, u dveří jej objala a odešla nahoru, ty děti jsou kontaktní.
2. Druhý den přišla [REDAKCE] ve stejném čase, začala od začátku vyprávět, jako bychom se léta kamarádili, o domově, jak chodí na diskotéky, užívá si, jak z ní kluci šíí, mluvila o tom, že vychovatele pozorují, když chodí, koukají jim mezi nohy, na přirození. Sdělila, že má vytipované vychovatele, se kterými má domluveno, že až vyjde z (dětského domova [REDAKCE], dále též jen DD), že s tímto má domluvenou trojku, s tímto vlezte do sprchy, na každého vychovatele, že něco má. Je krásná a každý ji chce a s každým si nějak užije, že matka ji v tom podporuje. Mluvila o tetování, popisovala to. Že má známého a neplatí u něj, že to je za nějakou protislužbu. Ani jedna z nich nemluvila o kouření, že by si chtěly zakouřit na horách.
3. Následně mu psala [REDAKCE] (poškozená [REDAKCE]), že s holkama něco vymyslely, aby jim umožnil si na horách zakouřit. Obžalovaný jí odepsal, že zvolila špatně. Když přijeli na hory, ten den si jej dívky našly, přemlouvaly jej na to, aby si mohly zakouřit, což obžalovaný odmítal. Dělá s nimi i srandu, pořád jej oťukávaly, on s tím nesouhlasil. Ve čtvrtek jej požádaly, jestli je odveze na nákup, byli tam dva řidiči, kdyby měl vést jednu, jela by s nimi vychovatelka, kdyby jich jelo víc, mohl jet s nimi sám. V autě do něj šly, ať je nechá zakouřit, že nic jiného nemají, on pořád nechtěl, před obchodňákem mu říkaly, ať je nechá, že bude nejlepší, řekl jim, ať si jdou nakoupit. To byla jeho chyba, ony to vzaly jako tichý souhlas, aby si zakouřily, ale on to už nechtěl řešit. Holky si šly zakouřit, za 10-15 minut příběhly, z chování poznal, že si někde zakouřily, nekomentoval to, ony taky neděkovaly. Pak se vrátili na barák, byl klid, večer někde na chodbě si jej zavolaly, řekly mu, že si zakouřily a jestli by to nešlo ještě jednou, braly jej, jako spojence. Obžalovaný už měl výčitky, vtipkoval, že v žádném případě a ony že jsou ochotné něco udělat, tak hloupou srandou řekl, že třeba za striptýz. K tomu vysvětlil, že [REDAKCE] několikrát zažil na výjezdech, to je nestydlivější dívka snad z celého dětského domova, nechtěla se ani na koupališti vysvléci do plavek. Byla to nadsázka, aby je odradil. Ony ty jeho srandy znaly, zasmály se tomu, ta ječela, že neexistuje. Půjčily si mobil od kolegyně a pak mu [REDAKCE] psala na messengeru, občas mu někdo z dětí napíše. Dodnes mu píše jedna svěřenkyně, měli hezký vztah, byla černoška, silná, měla s tím problémy. S těmito děvčaty si nikdy nepsal, bylo to kvůli tomu kouření, uznává, že tím hloupým vtipkováním, že psal, že chce fotky v plavkách a pak bez plavek, to se pořád týkalo toho, že věděl, že je stydlivá a nedojde k tomu.
4. Pak psala, že telefon nemá, nabídl, že jí ho půjčí, nemyslel to vážně. O žádné fotky nestál. Další den byli před chatou na hřišti, před večerí, a objevila se tam paní [REDAKCE], holky se s ní chtěly vyfotit, on za ní nechtěl chodit, tak řekl, ať si vezmou telefon a jdou samy. Půjčil jim telefon, ukázal jim, jak s ním zacházet. Šly tam, on seděl u stolu, nekoukal, jestli se fotily, pak bylo koupání, odešly i s jeho telefonem, neřešil to, že by mu s ním něco udělaly, za hodinku, co se vrátili z hřiště, měl telefon na stolku před pokojem. Pak koupali kluky a on zjistil, že má v telefonu tři fotky té [REDAKCE]. Sama by to neudělala, musely se domluvit všechny tři, že udělají fotku a on je nechá zakouřit, sama by to

neudělala. Fotky smazal. Večer mu █████ psala na messengeru, jak se mu fotky líbily, hrál tu hru, že psal dobrý, chtělo to, tu ruku pryč a tak si psali, byl z toho zaskočený. Báł se, nevěděl, jak reagovat. Do toho mu psala, že se bavila s █████, ta jí prý vše řekla, že se měli líbat, a až se vrátí na barák, že chce s ním chodit. Na to psal, ať jí █████ domluví, že nemůže tohle říkat, není to pravda. Na to navazovala sobotní nevolnost █████, připadalo mu z psaní, jako by se mu █████ chtěla zalíbit, jako by mezi nimi byla rivalita.

5. Jak přišla █████, že jí je nevolno, že to měla být zkouška, jestli jej ještě přemluví, měl na starost léky, šel za ní na pokoj, byl vedle jejich (obžalovaného s kolegou), byly otevřené dveře, aby viděli, kdo chodí, chystali se s kolegou ven, měli volno, kdy kolega hledal trasu, on si pouštěl videa na youtube. V tom přišla █████, že jí bolí hlava, břicho, obžalovaný půjčil kolegovi telefon a odnesl jí teploměr. █████ jej přemlouvala, jestli jim pomůže si ještě naposledy zakouřit, že na baráku nemají možnost a zítra jedou domů. On už to nechtěl řešit, byl odměřený, hotový z toho, že jim umožnil to první kouření, zamotalo se to s těmi fotkami, dal jí teploměr a šel zpět na pokoj, chtěl vidět tu scénku s kolegou společně. Šel pak na pokoj, teplotu neměla, vzal s sebou prášek na bolest Ibalgin, neřekla, co jí je. Znovu se jej ptala, byl nekompromisní, donesl jí čaj, už se s ní nebavil a šel za kolegou na pokoj. Pak práskly dveře a █████ šla do školy, ani jim to neřekla, že odchází. Nesouhlasí, co uvádí ona, že by se na pokoji něco dělo, byl tam tři minuty, odnesl teploměr, pak prášek, pak byl pro čaj. Potom po návratu domů v neděli mu psala kolegyně █████ zprávu, na zámečku mu oznámila, že █████ říká, že s ním měla něco mít, že mu dělala orální sex. Byl zhrozený, hlavně z toho, co bylo předtím, že jim umožnil si zakouřit. Ve zprávě jí psal, že by potřeboval pomoc, byla to jeho kolegyně, doufal, že jej zná, že ví, že se od holek drží dál. Jak jsou někde jinde, každá druhá zamilovaná, každou chvíli na něj některá skočila, pusinkovala, že si jej vezme za muže, měl od nich odstup.
6. Ke své osobě uvedl, že začínal jako noční vychovatel, pak asistent pedagoga, pak šel na vychovatele, v dětském domově byl asi 6 let. V současné době je doma, dělá, co se dá, rozváží obědy. Dodělával si pedagogické minimum a speciální pedagogiku na UJEPU, jinak je truhlář s maturitou. Je jednou rozvedený, nyní ženatý, má 16 letou dceru, má ji ve střídavé péči od tří let. V průběhu trestního řízení doplnil, že v návaznosti na projednávaný případ, ukončil pracovní poměr v DD dohodou a podniká, přičemž dělá zednické a údržbářské práce s příjmem 30 000 Kč až 40 000 Kč.
7. Dále popsal obecně, jak to probíhá na výletech, nákupech a dále konkrétní počet osob na výletě a uspořádání ubytování. Vyjádřil se ze svého pohledu i k jednotlivým děvčatům a tématům konverzace. Ta témata, co se bavili, k tomu vysvětlil, že ty děti nejsou žádní svatoušci, jsou to děti, které se schválně ptají na intimní věci, nepřišlo mu to nevhodné. Ta komunikace na messengeru, tu nezvládl, ta ruka na té fotce, to byla sranda, nechtěl, aby bylo poznat, že jej to překvapilo.
8. **Poškozená** █████ vypověděla, že na škole v přírodě jí obžalovaný dal mobil, aby se mu vyfotila, ukázal jí, jak se s mobilem zachází. Ona mu ty fotografie poskytla, k tomu uvedla, že chtěla mít klid. Jednou se jí obžalovaný pokusil sahat na prsa, ale když se proti tomu ohradila, tak přestal, nikomu to neřekla v tu chvíli. Neví, proč se mu nafotila, asi mu chtěla vyhovět, myslela, že bude mít klid. Nic za to neměla slíbeno. Jako vychovatele ho měla ráda, byl slušný a hodný. Popsala výlet do krámu s tím, že je obžalovaný nechal zakouřit. Ohledně █████ vypověděla, že nevěděla, jestli to s obžalovaným byla pravda, že spolu měli něco mít, že se měli líbat a mít sex. K tomu vypověděla,

že ■■■ měla za vyzývavou lehkou holku, ale nevěděla, jestli tomu věřit, tak to nikomu nehlásila, co jí řekla.

9. **Poškozená** ■■■ vypověděla, že to bylo na škole v přírodě, kdy odešla z vyučování pod záminkou bolesti hlavy a následně ji přišel ošetřit obžalovaný. Prováděla mu orální sex, bylo to chtěné. Následně se s tím svěřila panu ■■■, poté to vyšetřovala policie. Ještě se o tom bavila s ■■■ a ■■■, kdy od děvčat se dozvěděla, že v tom také hrály nějakou roli. Dále se k dotazům vyjádřila dotazům na svoji osobu.
10. **Poškozená** ■■■ s ohledem na závěry znalkyně i psycholožky DD ohledně jejího psychického zdravotního stavu osobně slyšena nebyla, neboť se jednalo o okolnosti citlivého charakteru, které by ji mohly rozrušit a svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení a na její věrohodnost byl zpracován znalecký posudek. V přípravném řízení nejprve vypověděla, že nikde kouřit nebyly, že se jí sice ■■■ svěřila s tím, že měla něco mít s obžalovaným, ale svědkyně tomu nevěřila. Na výletě byly pro bonbóny, ale nikde kouřit nebyly, nic se tam nedělo. Následně tuto výpověď změnila, kdy vypověděla, že ■■■ se jí skutečně svěřila s tím, co se stalo a ona jí nevěřila, nicméně ten nákup i s tím, že s obžalovaným byly domluvené, že je nechá zakouřit proběhl. Rovněž pořídila pro obžalovaného na jeho telefon fotografie částečně obnažené poškozené ■■■ tak, aby tam nebyl její obličej. Fotila její částečně zakrytá prsa. K tomu doplnila, že obžalovaný požadoval i po ní fotografie a ukazoval jí, jak se s mobilem pracuje, takže věděla, že fotky dělá na jeho mobilní telefon. Ona si s obžalovaným o tom nepsala, ale ví, že si s ním psala ■■■. Dále vypověděla, že i ve vztahu k ní se obžalovaný domáhal sexuálních praktik, kdy po ní chtěl vykouřit, jinak řekne, že ho osahávala. Jednotlivé incidenty popsala tak, že jeden se odehrál ještě před horami a druhý přímo na pobytu na škole v přírodě, kdy konkrétně popsala i průběh.
11. **Svědkyně** ■■■ vypověděla, že holky obžalovaného obvinily, ■■■ se jí svěřila, když se vrátily ze školy v přírodě. Ona kontaktovala obžalovaného, sešli se na záměčku, tam se jí přiznal, večer jí psal zprávy, kde se taky přiznal. ■■■ jí řekla, respektive chtěla, aby ji svědkyně vzala na PC, pak přišla večer podruhé, chtěla s ní mluvit, řekla, že se něco stalo na ŠvP, že je ■■■ vzal kouřit, přišel za ní na pokoj, řekla, že jí udělal tohle, ona udělala tohle, *(svědkyně ukázala gesty vzájemnou masturbaci)*, že tam byla i ■■■, že si s ní psal. Po návratu obžalovaný psal, že s ní chce mluvit (s ■■■), proto chtěla na PC, psala mu na Facebook, chtěla vidět, jestli jí odpověděl, ona se přihlásila, obě si to přečetly. Bylo tam, že s ní chce mluvit a že ve čtvrtek slouží a můžou si spolu (s obžalovaným) promluvit. Svědkyně se sešla obžalovaným na záměčku, sedl do auta, řekla mu, že ■■■ jí to řekla, ptal se, co vím, řekla, že všechno, řekl, že je debil, že to posral a že už kvůli tomu tři dny nespí.
12. Konkrétně se nebavili, bylo to jasné, že věděl, o čem svědkyně mluví, pochopila, že na horách se mělo něco odehrát. S ■■■ mluvila po týdnu, řekla, že je v tom taky, že po ní ale chtěl jen nějaké fotky, že se vyfotila. Potom druhý den se jí to snažil vysvětlit, řekla mu, že to musí nahlásit, nebo to řekne ona. Druhý den psal, nebo volal, aby jí řekl, co tam řekl. Pak říkal, že tam chtěl zvrátit, co svědkyni řekl. Řekl jí, že by mu mohla vykouřit, že se o tom bavili, ne že to bylo. To bylo ■■■. Už se dál nebavili. Svědkyně to na záměčku špatně nepochopila, přiznal se, řekl, že kvůli deseti minutám je vše v prdeli, že to posral, že se nechal zbláznit. Druhý den, když přijel, tak říkal, že jedinou věc, co jí řekl na služebně, že ona by mu ho mohla vykouřit, že tohle jí řekl, ■■■. U nás se na baráku říkalo, že holky měly seznam a dávali si sázky, kdo by co udělal, jako kterému vychovateli. Svědkyně to

oznámila druhý den, řediteli [REDAKCE]. [REDAKCE] jí to řekla po týdnu a půl, kdy řekla, že jí dal obžalovaný svůj telefon, aby se vyfotila nahá nebo v plavkách, a že ona to udělala.

13. S [REDAKCE] mluvila, ale té nevěřila. Řekla, že byla za obžalovaným na návštěvě a že jí měl ohýbat přes stůl, to mělo být v domově, a že na ní měl chtít nějaké sexuální praktiky. [REDAKCE] mluvila jen o sobě. [REDAKCE] a [REDAKCE] taky mluvili jen o sobě. Přiznání v autě, bylo, že obžalovaný řekl, co víš. Říkal, že je idiot, že se nechal unést. Myslí, že mu řekla, co jí vyprávěla ([REDAKCE]), on zmlkl, myslí, že říkal něco o tom, že to posral, psal to i do zpráv, už si to přesně nepamatuje, byla v sedmém měsíci těhotenství, je to dlouho.
14. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že se jej ptali na moment, kdy jako vychovatelé si připravovali činnost na odpolední praktiky s dětmi, byli na pokoji, s pomocí internetu si připravovali trasy, obžalovaný v té době na telefonu koukal na nějaké video, v tu chvíli, měli zrovna volno, tam přivedli z učebny jednu dívku, že jí je špatně, šla na pokoj. Obžalovaný měl na starosti léky, tak za ní odešel, šel ji překontrolovat, donesl jí léky, pak jí ještě donášel čaj a jinak spolu byli na tom pokoji a bavili se o tom, že ty komediální věci, co sledovali na telefonu, jsou dobré.
15. Vždycky když od té dívky přišel, tak to spolu sledovali. Po nějaké chvíli, asi po půl hodině, neví, najednou bouchly dveře od pokoje a ona odešla zpět do té výuky. Dívku přivedla kolegyně, odvedla ji na pokoj a řekla, že jí není dobře. Obžalovaný tam za ní šel, pak jí donesl prášek a pak z restaurace jí donesl čaj, trvalo to necelou vyučovací hodinu. Ona po 40 minutách odešla, slyšeli bouchnout dveře, ani neřekla, že odchází, asi ji přestala po tom prášku bolet hlava. Koukali se na video, on odešel se na ni podívat, vrátil se, říkal, že jí bolí hlava, na otočku v 5 minutách jí šel dát prášek, vrátil se zpět, koukali na video, šel pro čaj a donesl jí ten čaj, vždycky se tam 3-5 minut zdržel. U svědka byl většinu toho času. Možná mohl u ní být tak 5 minut, pak se vrátil, koukali se na to, ukazoval mu trasu. Neví, jestli ty dveře do jejího pokoje byly otevřené nebo zavřené, oni měli dveře otevřené. Schody byly naproti jejich pokoji. O tom, co se mělo odehrát s obžalovaným mluvil v souvislosti s tím, že mu říkal, když se to začalo na baráku řešit, že holky nechal zakouřit na nákupu a byl z toho zděšený, že tohle udělal proti pravidlům. Svědek obžalovanému vynadal, že za ním měl přijít. Na horách si nevšiml, že by obžalovaný některému chovanci či chovankyni věnoval zvýšenou pozornost. Na děvčatech nic nepozoroval, ani ve vztahu k obžalovanému, ještě s ním hráli hru poslední večer.
16. V DD [REDAKCE] si nevšiml zvýšené pozornosti obžalovaného k nikomu. Děti se mohou s někým stýkat tak, že přijde dítě z jiné skupiny za ním, chce si popovídat, jiný vychovatel mu ho předá. Chovanci mají volné vycházky, když se dobře chovají. Ve škole v přírodě je to volnější režim. Dopoledne se učí, odpoledne se dělají výlety. [REDAKCE] tam měla někde myslím babičku, že tam někde pracovala a to už se domlouvalo dopředu, kolegyně nás informovala dopředu, že tam proběhne návštěva s tou babičkou, ale určitě minimálně tři dny odpoledne šla [REDAKCE] za tou babičkou. Chovanci nebyly vůbec bez dozoru, jsou to děti s poruchami chování a psychickými problémy, v průběhu pobytu v [REDAKCE] děti mohly být sami jen na pokojích, venku ne, výjimka byla ta [REDAKCE].
17. **Svědčyně** [REDAKCE] vypověděla, že byla vedoucí té školy v přírodě, měla celý výjezd na starost. Byli tam zástupci, jak úseku školy, tak úseku výchovy. S panem obžalovaným se znala z práce, víceméně se potkávali, když si předávali děti, jinak se pořádně poznali, až na tom

výjezdu. Popsala režim s tím, že obžalovaný tam jel ještě jako zdravotnický dohled, měl na starost léky a kontrolovat zdravotní stav dětí.

18. K věci vypověděla, že si nevšimla, že by byly nějaké problémy mezi dětmi a až po příjezdu se dozvěděla, že mělo k něčemu dojít, což je naprostý nesmysl, protože všichni měli děti pořád na starosti a těch odpoledních akcí se zúčastnili i tři učitelky plus asistentka, pořád s nimi byl pedagogický dozor, s nimi souběžně dohromady, takže by se nemohlo stát, že byl s nějakou z těch děvčat úplně sám, ani to technicky nešlo provést, protože zrovna před pokojem těch děvčat měla křeslo kolegyně, která dělala noční dohled. Po příjezdu se od ██████ dozvěděla, údajně, když jeden den řekla, že s nimi nepůjde na vyučování dolu do té restaurace, že jí bolí hlava a zůstala ležet na pokoji, kdy se její pokoj nacházel hned naproti schodišti do té restaurace a vedle byl pokoj vychovatelů, vychovatelek a dopoledne měli svoji práci, zajišťovali, co se bude s dětmi dít odpoledne, měli vlastně volno. ██████ zůstala na pokoji s tím, že jí není dobře, ale asi po půl hodině se vrátila, že jí to tam nebaví a že bude raději s námi dole, že už jí je líp. To je tedy ten inkriminovaný den, kdy mělo k něčemu dojít. Při odchodu se slečnou ██████ o tom nemluvila, až když se vrátili, do té doby nezaznamenala vůbec nic. K tomu uvedla, že se svěřila panu ██████, za kterým utekla, a když se jí snažila dostat zpět do třídy, tak křičela, že svědkyně vůbec netuší, co ona musela na škole v přírodě, a ona na to, že jí tam obtěžoval pan vychovatel. Jak, neřekla, pouze použila slovo „obtěžoval“.
19. Pokud jde o podobnou zkušenost s ██████, tak co se týče prohřešků v tom zařízení, tak ta děvčata jsou izolována od chlapců, ale pokud jsou puštěna domů na pobyt, tak tam neví, co se děje, tak se dost často chlubila svými sexuálními dobrodružstvími, co kde zažila a vyprávěla to děvčatům, ostatní děvčata byla v té ústavní výchově od mala a nedostaly se vůbec ven, takže ona jim vlastně dávala ty své pocity a dojmy z venku. Svědkyně se dále vyjádřila ke svým názorům na poškozené a jejich vzájemné vztahy, nicméně je nutné poznamenat, že všechna děvčata byla podrobena znaleckému zkoumání.
20. **Svědék** ██████ vypověděl, že na horách nebyl, s obžalovaným pracoval v chlapecké skupině, o projednávané věci nic neví, vyloučil, že by měl s poškozenými nějaký incident.
21. **Svědčyně** ██████ vypověděla, že doprovázela poškozenou na gynekologické vyšetření, jinak o celé věci nic neví. Nic osobně neviděla ani neslyšela, s nikým se o tom nebavila, nicméně popsala osobu obžalovaného, kolegiální vztahy, pracovní nasazení a vyjádřila se i k jednotlivým poškozeným, k čemuž dodala, že děvčata jsou problémová, nevěrohodná, nic zvláštního na nich nepozorovala.
22. **Svědék** ██████k vypověděl, že pracuje v DD jako hlavní vychovatel a zástupce ředitele. Projednávanou věc přímo neřešil, mají na podobné situace zavedené postupy, protože takové věci se u nich stávají, např. mezi chovanci. Svědek vypověděl, že s obžalovaným jsou kamarádi, kdy je však zároveň jeho vedoucím pracovníkem a s ohledem na okolnosti projednávaného případu s obžalovaným neudrží žádné kontakty. Vysvětlil, že pracují s problémovou mládeží, jedná se o děti s psychiatrickými problémy, které mají problém navázat odpovídající vztahy. K tomu doplnil souvislosti toho, jak a proč se poškozené do domova dostaly. Dále podrobně rozvedl svá hodnocení obžalovaného, jako zaměstnance (č.l. 303-309), jakož i v těchto hodnoceních vytýkané nedostatky a k tomu doplnil pro srovnání obdobné hodnocení kolegů, případně potenciálně rizikových situací.

23. **Svědčyně** [REDACTED] vypověděla, že v DD pracovala, jako psycholog. Z poškozených se jí svěřila pouze [REDACTED], která obecně popsala, co se mělo na horách odehrát. Vyjádřila se ke svým zkušenostem s jednotlivými děvčaty, kdy doplnila, že není v pozici znalce. S [REDACTED] nepracovala, té se věnovala psycholožka od policie. Nejvíce spolupracovala s poškozenou [REDACTED], kdy popsala změny v jejím chování po projednávaném skutku, kdy se svěřila se svými traumaty z minulosti a v důsledku změny chování, musela být medikována a izolována, neboť měla afektivní výbuchy vzteku, opakovaně se pokusila o sebevraždu.
24. **Ze znaleckého posudku PhDr. Jindřišky Lejskové**, soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a následného výsledku tohoto znalce bylo soudem zjištěno, že všechny tři poškozené jsou schopny podat věrohodnou výpověď a nebyly shledány sklony k fabulaci. Konkrétně [REDACTED] je impulzivní, s disharmonickým rozvojem osobnosti, navazuje povrchní vztahy, jinak bez kognitivních defektů. Výpověď byla konzistentní, zkoumáním nebylo zjištěno lhaní, ani znaky fabulace. [REDACTED] je nezralou osobností, povrchní, úzkostlivá, přecitlivělá. Schopnost podat věrohodnou výpověď je v pásmu obecné populační normy. V podrobnostech lze odkázat na zpracovaný znalecký posudek.
25. **Ze znaleckého posudku PhDr. Štefana Balkó**, soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a následného výsledku tohoto znalce bylo soudem zjištěno, že obžalovaný byl posouzen znalcem, jako obecně věrohodný bez sklonů k fabulaci i konfabulaci. Z vyšetření se neprokázala psychopatologie, agresivní projevy. V podrobnostech lze opět odkázat na písemné vyhotovení znaleckého posudku.
26. **Ze znaleckého posudku MUDr. Hind Mansour-Musové**, soudního znalce z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a sexuologie bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl žádnou duševní chorobou v pravém smyslu, byla vyloučena sexuální deviace, sexuální porucha, či snížená přičetnost obžalovaného. V části označené psychopatologický rozbor se zabývala rozbořem dětí v dětských domovech a pravděpodobnosti zneužití těchto dětí obžalovaným.
27. Soud měl dále k dispozici listinné důkazy. Z fotodokumentace byl zjištěn vzhled poškozené [REDACTED]. Z komunikace obžalovaného se svědkyní [REDACTED] bylo zjištěno, že v návaznosti na jejich osobní rozhovor ji obžalovaný poslal několik zpráv stran projednávaného skutku ohledně poškozené [REDACTED], kdy pokud se týká samotného obsahu konverzace, bude se vyhodnocení soud věnovat podrobně níže. Z ohledání místa činu včetně fotodokumentace bylo zjištěno propozice [REDACTED] a dále prostory DD. Z gynekologického vyšetření bylo zjištěno, že poškozená [REDACTED] byla bez nálezu stran sexuálního násilí. Z odborného vyjádření z odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat včetně fotodokumentace bylo zjištěno, že v mobilním zařízení obžalovaného bylo zajištěno mimo jiné několik fotografií částečně obnažených případně obnažených ženských těl a intimních partií, pořízených od 14. 10. 2019 do 19. 10. 2019. Dále byla zajištěna část komunikace ze zájmového období mezi obžalovaným a poškozenými [REDACTED] aj. [REDACTED].
28. Ze zprávy DD na poškozenou [REDACTED] bylo zjištěno, že poškozená byla hodnocena částečně kladně, částečně záporně, jako nezralá dívka s manipulativními sklony a nevhodnými vzorci chování. Nad rámec bylo zjištěno, že byla obětí pohlavního zneužití. Dále ze zprávy OSPOD bylo zjištěno, že v podstatě kopíruje závěry předchozí zprávy, pouze doplněné o historii nezletilé. Z opatrovnického rozsudku bylo zjištěno, že poškozené byla nařízena ústavní výchova v DD pro

opakované výchovné problémy, útěky z domova. Z rozsudku 43 T 4/2021 bylo zjištěno, že obž. ■■■■■ byl nepravomocně odsouzen za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním proti poškozené ■■■■■.

29. Ze zprávy o poměrech k poškozené ■■■■■ bylo zjištěno, že byla do DD umístěna pro výchovné problémy, které vyústily v napadení vychovatelky. Z hodnocení DD bylo zjištěno, že byla v podstatě kladně hodnocena, byť jí byly vytýkány intriky a pomluvy, jako nástroj sebeprosazení. Z opatrovnických rozhodnutí ohledně poškozené bylo zjištěno, že byla umístěna do ústavní výchovy, neboť nikdo z rodiny neprojevil zájem převzít péči o poškozenou. Následně byla umístěna do DD pro shora popsané výchovné problémy.
30. Ze zpráv o poškozené ■■■■■ bylo zjištěno, že vyrůstala v nevhodném prostředí, v DD byla umístěna pro podezření ze zneužívání poškozené partnerem matky. Byla v podstatě kladně hodnocena, byť jí bylo vytýkáno občasně lhaní, krádeže. Dále bylo zjištěno, že dívka vyžaduje odbornou pomoc a medikaci. Z rozsudků ohledně poškozené bylo zjištěno, že byla umístěna do DD s ohledem na psychické problémy a specifické potřeby poškozené.
31. Z třídní knihy vedené po dobu školy v přírodě bylo zjištěno, že poškozená ■■■■■ se po dobu pobytu opakovaně omluvila z vyučování pro bolest hlavy, případně v krku, kdy 19. 10. chyběla po dobu jedné vyučovací hodiny.
32. Další listinné důkazy vypovídají o osobě obžalovaného. Soud zjistil, že se jedná o osobu bezúhonnou. Nebyl projednáván pro trestný čin ani přestupek. Obžalovaný byl kladně hodnocen vedoucím pracovníkem, nicméně mu byl opakovaně vytýkán liberální přístup k chovancům, dále mu bylo doporučeno hlídat si chování ve vztahu k děvčatům. Po dobu trvání jeho pracovního poměru nebyl s obžalovaným řešen žádný případ porušení pracovní kázně nebo jakákoliv záležitost týkající se nedostatků při plnění stanovených pracovních úkolů. Rovněž nebyly zjištěny žádné stížnosti chovanců na obžalovaného.
33. Všechny výše uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že se obžalovaný trestného jednání dopustil tak, jak je shora popsáno. Soud k tomuto závěru dospěl zejména na základě výpovědi samotného obžalovaného, poškozených, dalších slyšených svědků, zejména svědkyně ■■■■■ spolu se zajištěnými důkazy v mobilu obžalovaného a s tím spojenou komunikací s poškozenými a svědkyní ■■■■■, vypracovaných znaleckých posudků, resp. výslechů znalců.
34. Obžalovaný svou vinu popírá s tím, že děvčatům umožnil toliko zakouřit si na výletě cigarety. Obžalovaný se účelově snaží bagatelizovat jeho jednání a dezinterpretovat zajištěné důkazy, nicméně jeho vyjádření jsou plná logických rozporů. Zejména jeho verze doznání svědkyni ■■■■■, ať už na osobní schůzce, tak prostřednictvím komunikace, kdy tvrdil, že to byla úzkostlivá reakce na vychovatelský poklesek, tak je třeba říci, že způsob komunikace a užití obraty: *nechal jsem se zmagorřit, Jsem v prdeli, jak nějaký úchyl. Teď si můžu jít tak hodit mašli.* V souvislosti s tím, že se ptal, zda to má říct, promluvit si s poškozenou a ze způsobu komunikace je patrné, že se pokoušel ovlivnit svědkyni, vyhnout se případnému postihu. Předně soudu není jasné, co úchylného by mělo být na tom, že umožnil poškozeným na výletě kouřit cigarety. Spolu s tím, co sama svědkyně vypověděla, tedy že se bavili o tom, s čím se jí svěřila poškozená ■■■■■, je nepochybné, že zmíněná komunikace se netýkala nějakého kouření cigaret na výletě. Intenzita reakcí a tvrzená úzkostnost žádným způsobem nekoresponduje s tím, jak se obžalovaný projevoval v komunikaci s poškozenými, ostatně ani s tím,

jak se projevoval v průběhu soudního řízení, stejně tak to nekoresponduje s hodnoceními obžalovaného zaměstnavatelem.

35. Stejně tak soud neuvěřil verzi obžalovaného, pokud se týká vylákaných fotografií od poškozené ■■■■■, neboť obžalovaný si o fotografie výslovně řekl, byť to bagatelizoval tím, že se jednalo o žert. Z následné komunikace mezi ním a poškozenou je patrné, že jí mobil poskytl právě za tímto účelem a na fotografie reagoval tím, že si neměla zakrývat prsa, což od vychovatele ve vztahu k chovance nelze považovat za nemístný žert ani při nejvyšší míře tolerance. Stejně tak byla vyvrácena obhajoba v tom směru, že mobil poskytl za účelem pořízení fotografií chovank s ■■■■■, když v zajištěném telefonu žádné takové fotografie zajištěny nebyly a zároveň zájmové fotografie byly pořízeny v delším časovém rozpětí.
36. Výpověď svědkyně ■■■■■ byla shledána věrohodnou, je podpořena výpovědí poškozené ■■■■■ a komunikací mezi ní a obžalovaným, kdy svědkyně jednoznačně uvedla souvislosti komunikace i změny ve vyjádřeních obžalovaného bezprostředně poté, co se poškozená svěřila svědkyni.
37. Soud po provedeném dokazování v podstatě hodnotil jednotlivé svědecké výpovědi pracovníků DD, jako věrohodné. Provedené výpovědi byly souvislé, logické, vzájemně korespondují a byť je třeba konstatovat jistou kolegiální solidaritu k obžalovanému, má soud za to, že shora popsané výpovědi dokreslují okolnosti případu. Nicméně z provedených výslechů pracovníků DD nebylo možné zjistit žádná zásadní skutková zjištění, neboť skutkům nikdo kromě obžalovaného a poškozených nebyl přítomen. Fakt, že svědek ■■■■■ se nacházel ve vedlejší pokoji nevylučuje, že by se skutek odehrál, jak popsáno v obžalobě. Svědek popsal, že jej obžalovaný v podstatě zabavil sledováním videí a opakovaně se za poškozenou pod různými záminkami vracel, tedy měl dostatek času zároveň zkontrolovat, co zrovna dělá svědek.
38. Obhajobou navržení svědci se dále vyjadřovali k chování dětí v DD obecně, jakož i konkrétně k jednotlivým poškozeným. K tomu je nutné uvést, že z listinných důkazů jednoznačně dostatečně vyplývá, že poškozené měly v minulosti výchovné problémy, případně i psychické problémy a rovněž je dostatečně popsána schopnost poškozených lhát, manipulovat, byť jednotlivým zprávám lze vytknout nedostatečnou individualizaci.
39. Soud po provedeném dokazování v podstatě nepochybuje, že poškozené bagatelizovaly svůj podíl na celém skutku, kdy například poškozená ■■■■■ vypověděla, že to bylo z její strany chtěné a že na ni obžalovaný nevyvíjel žádný nátlak. Ostatně i obě poškozené (kamarádky ■■■■■) ji popsaly, jako slušně řečeno koketu, která se chová vyzývavě a pokouší se flirtovat s muži. Poškozené se svým vzhledem a částečně i zkušenostmi blíží spíše označení mladé ženy, než děti, nicméně není žádných pochyb o tom, že to nezbavuje obžalovaného odpovědnosti za jeho jednání. Z pozice vychovatele a s vědomím toho, že pracuje s často traumatizovanými děvčaty s výchovnými problémy, musí o to odpovědněji přistupovat k výkonu svého zaměstnání, i kdyby jej poškozené sebevíc pokoušely. V tomto směru se soud zcela ztotožnil s výpovědí svědka ■■■■■, byť ani jím sepsaná hodnocení na obžalovaného nepřeceňoval, když svědek vysvětlil, že je to v podstatě běžný postup a nějaké výraznější problémy u obžalovaného do té doby shledány nebyly.
40. Soud s ohledem na časový odstup a na zajištěné důkazy k poškozeným vyhověl návrhu na výslech poškozené ■■■■■ a ■■■■■, kdy ■■■■■ působila naprosto věrohodně, popsala celou událost velice věcně, vyjádřila se i k osobě obžalovaného, nebyl shledán žádný motiv, který by

nasvědčoval například tomu, že se chce pomstít vychovateli, případně zviditelnit, její výpověď koresponduje se zajištěnou fotodokumentací a komunikací mezi ní a obžalovaným.

41. Pokud se týká svědkyně [REDAKCE], je třeba připustit, že učiněná výpověď byla podána lehce dramatickým způsobem, svědkyně nebyla schopna spontánní výpovědi v pravém smyslu, nicméně nebyly shledány žádné zásadní rozpory s její předchozí výpovědí. Lze předpokládat, že s ohledem na osobnost poškozené, jak ji posoudila znalkyně (intelekt v pásmu lehkého podprůměru) a s ohledem na časový odstup, pokud by nevypovídala pravdu, bylo by možné tyto rozpory zaznamenat. Popsala okolnosti, vyjádřila se tak, že se jednalo z její strany o chtěný poměr, nebyl shledán žádný motiv obžalovanému se například pomstít.
42. Naproti tomu svědkyně [REDAKCE] soudem slyšena nebyla, a to s ohledem na skutečnosti zjištěné z výslechu svědkyně [REDAKCE] spolu se zprávami na poškozenou, kdy se v projednávaném případě jedná o okolnosti, jejichž ožívání by mohlo výrazným způsobem negativně ovlivnit její zdravotní stav. Soud se v tomto směru při posuzování práv obžalovaného a poškozené s ohledem na povahu věci a důkazní situaci, rozhodl dát přednost ochraně práv poškozené. Soud si je samozřejmě vědom, že poškozená v přípravném řízení učinila po řádném poučení dvě naprosto protichůdné výpovědi, nicméně z toho, co je soudu prokazatelně známo o výletu obžalovaného s poškozenými do krámu, vše nasvědčuje tomu, že právě druhá výpověď poškozené je pravdivá. S ohledem na psychický stav poškozené, se jeví soudu naprosto pochopitelné, že poškozená, jak sama vypověděla, ze strachu vše popřela. Tomu, že se skutek stal nasvědčuje i změna chování poškozené po návratu ze školy v přírodě, dále je její výpověď podpořena fotodokumentací [REDAKCE], kterou pořídila právě ona, v tomto směru výpovědi obou děvčat naprosto korespondují.
43. K tomu je nutné uvést, že poškozené dívky byly od počátku prezentovány obhajobou, jako manipulátorky, které se na obžalovaného nějakým způsobem domluvily, nicméně tomuto tvrzení jednoznačně odporují znalecké závěry věrohodnosti poškozených, kdy znalkyně jednak dospěla k závěru, že poškozené jsou schopny podat věrohodnou výpověď, zároveň se zabývala jejich osobnostmi. Znalecký posudek se jeví soudu logický, vnitřně nerozporný a vede soud k utvrzení názoru, že poškozené by nebyly schopny koordinovat své výsledky takovým způsobem, aby korespondovaly, pokud by se nezakládaly na pravdě. Stejně tak nebyl zjištěn žádný motiv poškozených k takovému jednání.
44. Pokud se týká znaleckého posudku PhDr. Štefana Balkó, tak je třeba konstatovat, že i tento znalecký posudek se jeví soudu, jako logický stran věrohodnosti obžalovaného, včetně závěrů o struktuře osobnosti, na základě znaleckého zkoumání, k dalším závěrům znalce, ke kterým nebyl povolán a ke kterým se vyjádřil v rámci svého výslechu soud nepřihlížel.
45. Znalecký posudek MUDr. Hind Mansour-Musové ohledně sexuologického zkoumání obžalovaného soud považuje za logický, rovněž neshledal žádné nedostatky ve znaleckém zkoumání a učiněných závěrech stran obžalovaného. Nicméně i v tomto případě se znalkyně ve svém rozboru věnovala otázce, která jí nepříslušela, když bez jakékoliv individualizace odepsala děti v dětských domovech a v důsledku toho dospěla k závěru, že se jí nejví pravděpodobně, že by byl obžalovaný schopen sexuálního nátlaku, zneužití. Je zřejmé, že uvedené závěry znalkyni nepřísluší, když se měla z medicínského hlediska toliko vyjádřit k případným sexuálníím poruchám obžalovaného.
46. K tomu je nutné uvést, že soud skutečně nemá za to, že by obžalovaný měl poruchu osobnosti, případně byl sexuální deviant. V podstatě ty okolnosti sám trefně popsal v komunikaci se svědkyní

██████████, kdy použil termín, že se nechal zmagořit. Pokud znalkyně dospěla k závěru, že obžalovaný není nebezpečný pro společnost, lze se s tímto závěrem ztotožnit.

47. Jak již bylo uvedeno, shora rozvedené důkazy byly hodnoceny v kontextu zajištěných listinných důkazů, kdy vyjma komunikace mezi obžalovaným a svědkyní ██████████ je na tomto místě nutné rozvést i komunikaci obžalovaného s poškozenou ██████████, pokud se týká sdělení o tom, že se jí svěřila ██████████, že s obžalovaným bude chodit. Kdy jeho reakce „Ajéjjej“ spolu s tím, že následně kontaktoval poškozenou ██████████ s tím, že by s ní chtěl dát řeč osobně, opět vede soud k závěru, že obžalovaný se pokoušel poškozené ovlivnit v jejich výpovědích. Jak jinak si vysvětlit jeho reakce, když na jednu stranu tvrdí, že velice hluboce prožíval jím tvrzené vychovatelské selhání a na druhé straně se pokouší kontaktovat poškozenou ██████████, a to za situace, kdy se dotazuje svědkyně ██████████, jestli s ní nemá promluvit, zatímco poškozené ██████████ se na nic ohledně jejího sdělení ve vztahu k ██████████ neptá. Jediným logickým vysvětlením je, že obžalovaný dobře věděl, o čem poškozená ██████████ mluví a co se odehrálo mezi ním a poškozenou ██████████, tedy že se s tím nejspíš svěřila ██████████.
48. Soud rovněž provedl hodnocení stran obžalovaného z DD i poškozených dívek a je třeba zopakovat, že jednotlivá hodnocení jsou velice málo individualizovaná, v podstatě se navzájem kopírují, nicméně zjištěné skutečnosti soud interpretoval, jak shora uvedeno. Rozsudky ohledně poškozených dívek pouze dokreslují jejich situaci a okolnosti, které je dovedly až do DD.
49. Po právní stránce tak soud jednání obžalovaného kvalifikoval s ohledem na skutková zjištění dílem jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, dílem jako zločin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 1, 2, 3 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, neboť s ohledem na fakt, že dvě poškozené byly mladší patnácti let a zároveň všechny tři byly umístěny do ústavní výchovy, do DD ██████████, kde obžalovaný vykonával funkci vychovatele, je právní kvalifikace zcela přílehavá. Samotné jednání obžalovaného spočívající v osahávání chovank, kdy v případě poškozené ██████████ vyústilo až ve styk srovnatelný se souloží a dále mámení obnažených fotek z chovank naplňuje skutkovou podstatu shora uvedených zločinů.
50. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, společenskou škodlivost, včetně všech polehčujících, případně přitěžujících okolností. Přitěžující okolnosti soud s ohledem na to, že jsou zahrnuty již v právní kvalifikaci skutku neshledal. Naopak soud přihlédl k polehčujícím okolnostem, a to že obžalovaný je osobou bezúhonnou a po dobu trestního řízení nebyl projednáván ani pro přestupek. V daném případě byl ukládán trest v zákonné sazbě nejprísnejšího ustanovení § 187 odst. 2 trestního zákoníku, kterým je jeho jednání kvalifikováno, ve výměře 2 až 10 roků (přičemž správně měl být trest ukládán jako úhrnný trest za dva zločiny za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku). Obžalovanému byl uložen trest výchovný, neboť soud má za to, že s ohledem na osobu obžalovaného, jeho trestní minulost i závěry znaleckých zkoumání lze účelu trestu dosáhnout uložením toliko podmíněného trestu odnětí svobody (v kombinaci se zákazem činnosti), a to na dolní hranici uvedené zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání třiceti měsíců, přičemž výkon trestu soud podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 48 měsíců. Stanovená zkušební doba by měla být dostatečná k posouzení, zda uložený podmíněný trest splnil svou funkci a odradil obžalovaného od páčání další trestné činnosti a povede ho k tomu, aby žil řádným životem.

51. Pokud se týká uloženého zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spočívající v zákazu práce s mládeží do věku 18 let po dobu zkušební doby, soud jej uložil s ohledem na fakt, že obžalovaný se skutků dopustil na dětech, nad kterými vykonával vychovatelský dohled. Jeho účelem je tedy ochránit mládež před závadovým jednáním obžalovaného. Uvedený zákaz činnosti by měl zamezit obžalovanému veškerou pedagogickou, dohledovou a výchovnou činnost včetně vedení volnočasových aktivit a táborů osob mladších osmnácti let.
52. Současně byl uložen trest propadnutí věci, a to ve výroku specifikovaného mobilního telefonu a příslušenství, neboť se jedná o věc, která náleží obžalovanému a byla užita ke spáchání trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Děčíně. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a dále poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Děčín 17. dubna 2023

Mgr. Martin Trubák, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Benno.